

Calonectris diomedea (Scopoli, 1769)

Nom comú: *Virot gros*

Classe: **Aves**

Ordre: **Procellariiformes**

Família: **Procellariidae**

BIOLOGIA DE LA CONSERVACIÓ

Es coneixen dues subespècies de virot gros: la nominal, *diomedea*, (Scopoli, 1769) en la Mediterrània; i la *borealis* (Cory, 1881) en les illes de la Macaronèsia, Portugal i Almeria.

El període de reproducció coincideix amb els nostres mesos d'estiu. A finals d'estiu tots els virots grossos es dirigeixen a l'Atlàntic. Al febrer es produeix el retorn cap a les colònies de nidificació. S'alimenta de peixos pelàgics, cefalòpodes i crustacis. Acostuma a pescar associat a grans fronts i al costat d'altres depredadors de la mar (grans peixos, dofins i altres aus marines). La principal amenaça d'aquesta espècie, i de moltes altres aus marines, és l'elevada mortalitat en palangres. Es tracta d'una mortalitat silenciosa, molt difícil d'avaluar però que delma tant als juvenils com als adults reproductors. Crien en colònies que poden albergar des d'unes poques fins a centenars d'aus, de vegades amb altres espècies afins com la noneta i la el virot petit. Un tret important de les colònies és l'absència de depredadors terrestres. Per aquest motiu és importantíssim desenvolupar campanyes d'eradicació de depredadors terrestres introduïts.

Es reproduïx en tot l'arxipèlag, en petites illes o en zones de penya-segats d'algunes illes majors. Els censos més recents de l'arxipèlag de Cabrera són de 800-875 parelles (dades de 2005-2006). No hi ha dades recents sobre el nombre de parelles en la resta de les colònies. Aguilar (1991) fa una estima d'unes 11.000 parelles. En moltes colònies se sap que hi ha reproducció, però és molt difícil estimar el nombre de parelles. A Menorca, dades recents de recomptes d'individus en agrupacions vespertines (any 2006), realitzades des de l'aire (amb l'ajut del 801 Esquadró de l'Exèrcit de l'Aire, Servei de recerca i salvament) varen permetre estimar el nombre d'individus en 6.000-7.000. A Eivissa la població és d'unes 300 parelles, subestimada, i a Formentera de 60 parelles. A Mallorca nidifiquen unes 250 parelles en la zona SW, principalment en el Parc Natural de Sa Dragonera. Tota la població de les Balears es reproduïx dins ZEPA o espais naturals protegits.

Autor text: Mc Minn, M. i Rodríguez, A.

Corologia: **Mediterrània**

Tendència: **Estable**

Nivell d'amenaça: **Quasi amenaçada (segons Llibre Vermell)**

Categoria de protecció: **Vulnerable (RD 139/2011)**